

Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
Consiliul Director

Timișoara, b-dul Iuliu Maniu nr. 11/1, tel./fax: 0256/446595

Nr. 4/20.01.2011

Timișoara

Argumente în vederea motivării necesității și importanței revizuirii Constituției României

Revoluția Română din Decembrie 1989, declanșată la Timișoara, în data de 20.12.1989, reprezintă probabil cel mai important eveniment societal care a avut loc, la nivel mondial, în secolul care a trecut.

Revoluțiile societale se produc atunci când cei care conduc societăți omenești se distanțează de societatea pe care o conduc până într-atât încât ajung să nu-i mai recepteze corect mesajele fundamentale și nici să mai conștientizeze starea reală a societății respective. Așa s-a întâmplat și în România, în decembrie 1989, când a fost nevoie de o revoluție, plătită cu pierderi de vieți omenești, rănirea gravă sau mai puțin gravă a mii de oameni, pagube materiale considerabile și, în general, cu o teribilă traumă psihică, resimțită la nivelul mării majorității a populației, pentru a înlătura, de la guvernare, o putere comunist-dictatorială, izolată de popor, atât prin interese, cât și prin ideologia politică impusă sub amenințarea represiunii.

Din nenorocire, Revoluția Română din decembrie 1989 nu și-a atins, decât în mică parte, obiectivele fundamentale, definite prin Proclamația Frontului Democratic Român (elaborată și enunțată principial încă din data de 20.12.1989, dar redactată, multiplicată și răspândită, sub formă de document dactilografiat, în data de 21.12.1989, precum și sub formă de manifest, cu titlul generic: „A căzut tirania”, tipărit și difuzat în data de 22.12.1989, imediat după anunțarea fugii fostului președinte-dictator al României).

Vrând-nevrând, cei care și-au asumat rolul, precum și riscul existențial de a declanșa și a conduce Revoluția Română din decembrie 1989, și-au asumat, implicit, și rolul de a deveni garanți, în fața societății și, mai ales, a memoriei celor dispăruți, că o altă transformare a puterii de stat în putere aberantă, surdă și oarbă la problemele majore ale societății, nu va mai fi posibilă, atât timp cât ei vor exista.

În acest context, ca membri ai unei asociații care grupează pe principalii inițiatori ai Frontului Democratic Român, partid constituit la Timișoara (în condiții de ilegalitate față de fostul regim comunist-dictatorial), care a procedat la organizarea revoltei social-politice timișorene (începută în data de 16.12.1989, în Piața Sfânta Maria), redactând și difuzând un program politic reformator și revoluționar, însoțit de un apel către întreaga țară, pentru a se ridica, prin declanșarea grevei generale, împotriva fostului regim comunist-ceaușist, și a transformat astfel revolta în revoluție, în data de: 20.12.1989, pe care a condus-o, în exclusivitate, până la căderea fostului regim comunist-ceaușist (în data de: 22.12.1989, în jurul orei 12), ne considerăm îndreptățiți a atenționa Poporul Român că aceia care și-au asumat apoi, în mod nelegitim, samavolnic și subversiv, rolul de a-l conduce, în continuare (sub emblema Frontului Salvării Naționale), prin confiscarea puterii în stat, în dauna celor care au înfăptuit, de drept și de fapt, revoluția, nu doar că n-au reușit să-i îndeplinească aspirațiile, ci, dimpotrivă, au procedat cu viclenie și

cinism, în așa fel, încât, printr-o manipulare mediatică adecvată, să-i adoarmă vigilența, deșteptată de revoluție, pe de o parte, iar, pe de altă parte, prin comiterea de abuzuri și acte de corupție, să instaleze, la conducerea țării, o clientelă politico-partidică-masonică și chiar mafiotă, în scopul de a-i uzurpa Poporului Român dreptul de suveranitate, redobândit cu greu și cu multe sacrificii personale, prin înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989.

Analizând cauzele fundamentale care au condus la instalarea unei astfel de stări societale, de fapt, considerăm de datoria noastră să mai atenționăm Poporul Român că, drept urmare a modului subversiv de guvernare postrevoluționară:

- România, ca stat național unitar, se îndreaptă, de fapt, spre dezintegrare statală, iar Poporul Român, care s-a înălțat la stadiul de: națiune, în decembrie 1989, a degenerat, până în prezent, spre un stadiu de: populație, cu gradul de conștiință socială diminuat până sub valoarea critică la care mai este capabil să perceapă, la nivel de ființă colectivă, amenințările existențiale, deosebit de grave, cu care este confruntat;
- Constituția României, adoptată în 1991 și revizuită (modificată) în 2003, este necorespunzătoare protejării existenței și funcționării optime a statului de drept, național unitar, indivizibil, social, republican și, mai ales: democratic;
- Clasa politico-partidică formată după revoluție a devenit, în mare parte, clientelară și subversivă, fiind călăuzită, mai ales la nivel de vârf, nu de dorința de a acționa ferm pentru a renaște România, după epoca de infern comunist-dictatorial, ci de dorința de a profita de deruta socială, pentru a se îmbogăți rapid și nemăsurat, în dauna mării majorități a populației;
- Pentru a se putea îmbogăți într-un timp relativ scurt, pe seama jefuirii sistematice a patrimoniului de stat, guvernării post-revoluționari au acționat inclusiv în baza unei așa-zise doctrine politice liberale a "statului minimal", în care statului trebuie să i se diminueze, până la anihilare, principalele pârghii de reglare socială, de ordin economic, financiar, social, politic și informațional, pe motiv că nu ar fi capabil să le gestioneze și să le utilizeze în mod eficient, urmând ca respectivele pârghii sociale să fie preluate (prin aplicarea unei politici de privatizare preferențială, precedată frecvent de o declasare valorică deliberată (în anumite cazuri chiar până la falimentare), a unora dintre obiectivele respective) de către grupări de interese de tip privat, reprezentând, de fapt, clientela specifică a clasei politico-partidice guvernante;
- Au mai profitat de aceeași stare de derută socială a Poporului Român și structurile subversive de influență antinațională (etnică-iredentistă), religioasă și masonică, pentru a se infiltra, mai ales în mediul politic, economic și în cel mass-media, și a ajunge să le controleze într-o măsură determinantă și să le subordoneze propriilor interese, ostile României.

Din cauza acestei stări de fapt, în prezent, Poporul Român nu-i mai rămân decât două căi de a-și recâștiga suveranitatea uzurpată de către clasa politico-partidică clientelară care a guvernat România, după revoluție, și anume:

- una democratică, prin modificarea (revizuirea) corespunzătoare a actualei Constituții a României, prin care să se elimine toate posibilitățile constituționale de care s-a folosit respectiva clasă politico-partidică clientelară, care a acaparat conducerea României și a uzurpat, prin abuz de putere, suveranitatea Poporului Român;
- cealaltă anarhică, prin declanșarea unei revolte societale, sau chiar a unei revoluții, pentru a înlătura, prin forță, de la putere, clasa politico-partidică clientelară în cauză, care, după ce a acaparat puterea în stat, reușește să se mențină la putere și, mai ales, la guvernare, în principal, prin:
 - manipulare mediatică, respectiv:
 - aservirea instituțiilor fundamentale și principale ale statului,în folosul propriilor sale interese.

Având în vedere, deocamdată, doar prima soluție, considerăm necesar să mai atenționăm Poporul Român și asupra faptului că modelul constituțional francez, rezultat ca urmare a reformelor instituționale impuse de Revoluția Franceză de la 1789, utilizat încă, în multe state, ca bază de fundamentare constituțională (inclusiv pentru Constituția României din 1991), a devenit, de mai mult timp, inadecvat, deoarece:

- nu mai asigură existența și funcționarea optimă a unui stat național unitar;
- nu mai asigură suveranitatea poporului, ca putere supremă într-un stat democratic;
- nu mai asigură guvernarea democratică a populației;

trebuind astfel să fie nu doar modificat, ci înlocuit cu un alt sistem constituțional, adecvat perioadei istorice contemporane și, mai ales, viitorului, adaptat în mod corespunzător evoluției societale.

În acest context, propunem spre analiză și dezbateră, tuturor celor interesați, un model principal constituțional, a cărui elaborare s-a realizat la Timișoara, de către o grupare de intelectuali, care, conștientizând cele menționate anterior, și-au propus să realizeze un nou model constituțional (denumit generic: Proiectul / Modelul constituțional „Timișoara”), adecvat prezentului societal și considerat inclusiv ca o ”replică constituțională”, dată, peste timp (ca ”rod ideologic” specific al Revoluției Române din decembrie 1989), Revoluției Franceze de la 1789.

Proiectul în cauză se bazează pe constatarea că modelul constituțional propus de către Revoluția Franceză de la 1789 și adoptat, în prezent, de către majoritatea statelor capitaliste, a permis, în timp, penetrarea masonică a partidelor politice, respectiv a multi-mediei, până la nivelul subversiv al subjugării popoarelor, prin intermediul unor guvernări manipulați în folosul structurilor de putere masonice, subversive și oculte, care urmăresc și acționează, cu perseverență, de multă vreme, pentru instalarea unei așa-numite: ”noi ordini mondiale” (evocată generic prin simbolul piramidei cu vârful separat de bază, reprezentat pe banctona de 1 dolar), vizând, în viitor, subordonarea corespunzătoare a întregii Omeniri față de respectivele structuri de influență.

Modelul constituțional menționat (propus, după cum s-a menționat, inclusiv în numele Revoluției Române din decembrie 1989, pe care considerăm că avem nu doar dreptul, ci și datoria, de a o reprezenta și de a-i promova și realiza idealurile neîmplinite) a fost elaborat astfel încât să contracareze lacunele legislative majore ale modelului constituțional al Revoluției Franceze de la 1789 (care a stat la baza evoluției statelor capitaliste, de atunci încoace), prin adăugarea puterii judecătorești (introdusă ulterior Revoluției Franceze de la 1789), precum și prin introducerea a două noi puteri de stat, și anume:

- puterea garantă (a respectării Constituției), reprezentată de către instituția Curții Constituționale, și:
- puterea informațională, reprezentată de către instituția Societății Naționale Multi-Media.

Puterea garantă are rolul de a supraveghea permanent modul de funcționare al celorlalte 5 puteri centrale de stat, și anume:

- puterea prezidențială (conducătoare);
- puterea parlamentară (legislativă);
- puterea guvernamentală (administrativă);
- puterea judecătorească;
- puterea informațională;

pentru a analiza și constata dacă își îndeplinesc corect și eficient atribuțiile și pentru a interveni, direct, în vederea efectuării unor schimbări, parțiale sau totale, în cadrul componenței respectivelor puteri, inclusiv prin **declanșarea unor alegeri anticipate**, în cazul necesității schimbării unor reprezentanți-conducători, care au fost aleși în cadrul alegerilor generale, districtuale sau locale, atunci când consideră necesară adoptarea unor asemenea măsuri.

În acest mod, puterea garantă devine principala putere în stat, președintele și membrii Curții Constituționale trebuind să fie aleși direct de către popor, prin vot uninominal, în cadrul alegerilor generale (dintre candidați

neafiliați unor structuri de influență, ca de exemplu: politico-partidice, sindicale, etnice, religioase, masonice ș.a., apreciate și legitimate ca incompatibile cu calitatea de membru al Curții Constituționale), în calitate de garanți ai:

- păstrării și exercitării periodice a dreptului de suveranitate, de către Poporul Român;
- respectării și aplicării Constituției, ca lege fundamentală a statului.

Pentru a da poporului posibilitatea de a-și exercita direct dreptul de suveranitate, Curtea Constituțională va organiza periodic (de regulă cu ocazia alegerilor generale, respectiv districtuale, respectiv locale, pentru a putea beneficia de logistica electorală, investită în acest scop) inclusiv un referendum național, respectiv districtual, respectiv local, după caz, pentru a se putea afla, în mod nemijlocit, opinia electoratului în cauză, referitoare la:

- modul în care este condus;
- calitatea legislației;
- neîmplinirile pe care le resimte;
- dezideratele la care aspiră;
- alte probleme de interes major, la nivel național, respectiv districtual, respectiv local;

precum și care este voința și opinia electoratului (ca reprezentant al poporului) referitor la modificările ce se impun a fi adoptate în vederea redresării situației sale existențiale, în cazul în care această situație este considerată nesatisfăcătoare, de către majoritatea electoratului, sau de către o parte semnificativă și determinantă a acestuia.

Alegerea directă, de către popor, prin vot uninominal, a conducătorului puterii informaționale constituie o necesitate și totodată reprezintă o garanție în plus că această putere va trebui să promoveze o politică informațională independentă, bazată pe adevăr, care să redevă încrederea poporului în multi-media de stat, cealaltă garanție fiind reprezentată de către activitatea puterii garante (care va urmări ca poporul să-i fie asigurat corespunzător dreptul la o informare deplină și corectă, pentru a-și putea exercita, în deplină cunoștință de cauză și în mod eficient, dreptul de suveranitate, pe care îl deține).

Cu experiența amară a evoluției nebenefice a clasei politico-partidice românești, post-revoluționare, cu consecințe corespunzătoare și determinante asupra evoluției nebenefice a României, Modelul constituțional "Timișoara" (propus și menționat anterior) reduce din rolul, considerat, în prezent, excesiv, al partidelor politice, în exercitarea activității politice, în favoarea reprezentanților organizațiilor civice, precum și a personalităților individuale, cărora le oferă posibilitatea de a se angaja echitabil în cursa electorală, chiar și fără a fi membri ai unor partide politice și a trebui astfel să se supună condițiilor specifice și deseori abuzive și neconstituționale, impuse de către acestea, care, în țara noastră, s-au dovedit a avea un efect dezastruos asupra exercitării eficiente a activității de guvernare.

Măsura menționată anterior a fost introdusă inclusiv pe baza aprecierii și constatării că personalitățile neînregimentate politico-partidic sunt mai greu de subordonat, sau de influențat (inclusiv de către structurile oculte și subversive, de tip clientelar politico-partidic, masonic, și chiar mafiot, care au reușit, în perioada post-revoluționară, să-și exercite influența specifică, cu consecințe distrugătoare asupra societății, situație demonstrată și certificată inclusiv prin criza societală, deosebit de gravă, în care a ajuns, în prezent, România).

Conștienți că modelul constituțional propus nu este și nici nu poate fi perfect, ci doar perfectibil, dorim să remarcăm, în încheiere, că, în aprecierea noastră, o reformă constituțională corespunzătoare este necesară nu doar României, ci și majorității țărilor care vor să se elibereze de dominația ocultă și subversivă a structurilor clientelare de tip politico-partidic, religios, etnic, masonic și chiar mafiot, pentru a ajuta popoarele aferente (ca ființe colective societale, formate, în prezent, din nenorocire, în majoritate, din indivizi) să evolueze de la stadiul societal de popor, la cel de națiune (formată, în majoritate, din cetățeni), așa cum s-a întâmplat în România, dar numai pentru o scurtă perioadă temporală, în timpul Revoluției Române din Decembrie 1989.

Președinte
Lorin Ioan Fortuna